

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 333/ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 19 ກໍລະກົດ 2010

ດຳລັດວ່າດ້ວຍປ່າປ້ອງກັນ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປລາວ ສະບັບປັບປຸງໃໝ່ ເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2007;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີ ວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 0061/ກປ, ລົງວັນທີ 06 ກໍລະກົດ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີແຫ່ງ ສປປລາວ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ປ່າປ້ອງກັນແບບຍືນຍົງ, ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັກສາແຫຼ່ງນ້ຳ, ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງດິນ, ເຂດຍຸດທະສາດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ລວມທັງການຟື້ນຟູບູລະນະ, ການຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 2. ປ່າປ້ອງກັນ

ປ່າປ້ອງກັນຂອງ ສປປລາວ ແມ່ນປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ ເຂດຍອດນ້ຳ, ແຫຼ່ງນ້ຳ,

ເຂດປ່າໂຄກ, ບໍລິເວນປ່າແຄມນ້ຳ, ປ່າແຄມທາງ, ລວມທັງປ່າໄມ້ທີ່ມີຢູ່ໃນ ແລະ ປ່າອ້ອມຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ ຫຼື ຊານເມືອງ, ປ່າສັກສິດ ແລະ ປ່າຊ້າຂອງບ້ານ. ປ່າປ້ອງກັນມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 8.200.000 ເຮັກຕາ (ແປດລ້ານສອງແສນເຮັກຕາ) ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອຮັກສາແຫຼ່ງນ້ຳ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ, ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ, ປ້ອງກັນໄພທຳມະຊາດ, ນຳໃຊ້ເປັນເຂດຍຸດທະສາດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະອື່ນໆຕາມທີ່ໄດ້ຈັດສັນ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ເຂດປ່າຍອດນ້ຳໝາຍເຖິງ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ຊຶ່ງເປັນເຂດຕົ້ນກຳເນີດຂອງສາຍນ້ຳທີ່ນອນຢູ່ ໃນເຂດອ່າງຮັບນ້ຳ ຫຼື ອ່າງໂຕ່ງ;
2. ແຫຼ່ງນ້ຳໝາຍເຖິງບໍ່ນ້ຳ, ສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ມີການເຕົ້າໂຮມ, ພັກຕົວ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫຼແບບຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວຂອງນ້ຳທຳມະຊາດ ທີ່ມີຢູ່ເທິງໜ້າດິນ, ໃຕ້ດິນ ແລະ ໃນອາກາດ;
3. ອ່າງຮັບນ້ຳ ຫຼື ອ່າງໂຕ່ງໝາຍເຖິງຂອບເຂດເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ເນື້ອທີ່ດິນທຸກຕອນ ຕັ້ງແຕ່ຍອດນ້ຳຈົນຮອດປາກນ້ຳ, ຕັ້ງແຕ່ບ່ອນທີ່ມີສັນປັນນ້ຳ ແລະ ບ່ອນທີ່ເມັດຝົນຕົກລົງມາໄຫຼໂຮມກັນ ເຂົ້າເປັນລະບົບແຫຼ່ງນ້ຳ;
4. ອ່າງເກັບນ້ຳໝາຍເຖິງ ບ່ອນເກັບກຳນ້ຳ ເພື່ອຈຸດປະສົງການຊົນລະປະທານ, ການປະມົງ, ເພື່ອບໍລິໂພກ, ອຸປະໂພກ, ຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ;
5. ການວາງແຜນຈັດສັນປ່າປ້ອງກັນໝາຍເຖິງ ການກຳນົດພື້ນທີ່ປ່າປ້ອງກັນ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ ຈາກການສຳຫຼວດຕົວຈິງ;
6. ການຄຸ້ມຄອງໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບປ່າໄມ້ເຊັ່ນ: ການສຳຫຼວດ, ການວາງແຜນຈັດສັນ, ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ການນຳໃຊ້ຜະລິດຕະຜົນຈາກປ່າໄມ້ ຕາມແຜນຈັດສັນ;
7. ການຟື້ນຟູໝາຍເຖິງການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບເສື່ອມໂຊມທີ່ໄດ້ຈັດແບ່ງໄວ້ ເພື່ອບູລະນະໃຫ້ກາຍເປັນປ່າໄມ້ທຳມະຊາດ ທີ່ສົມບູນຄືນ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ ຕາມແຕ່ກໍລະນີຂອງພື້ນທີ່;
8. ການປົກປັກຮັກສາໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນກິດຈະການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບປ່າໄມ້ ເພື່ອການຮັກສາແຫຼ່ງນ້ຳ, ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງດິນ. ເຂດຍຸດທະສາດ ປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນໄພທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະອື່ນໆ.

9. ການພັດທະນາໝາຍເຖິງ ການປູກ ແລະ ການຟື້ນຟູປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ຊຸດໂຊມ, ການປັບແປງ ທີ່ດິນຄືນ ພາຍຫຼັງການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ໃຫ້ກາຍເປັນປ່າໄມ້ທີ່ ອຸດົມສົມບູນຄືນ ໂດຍນຳໃຊ້ຊະນິດພັນໄມ້ພື້ນເມືອງ ຫຼື ພັນໄມ້ທີ່ເກີດມີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ເຂດດັ່ງກ່າວປູກ ຄຸມໜ້າດິນ, ປູກເສີມ ຫຼື ຟື້ນຟູຕາມທຳມະຊາດ;
10. ປ່າແຄມທາງໝາຍເຖິງ ປ່າໄມ້ທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນແຄມທາງ, ຮັກສາ ລະບົບນິເວດວິທະຍາປ່າໄມ້ ຕາມແຄມທາງ ລວມທັງປ່າໄມ້ທີ່ມີຢູ່ໃນເຂດສະຫງວນຂອງທາງ ຊຶ່ງນັບແຕ່ ແຄມທາງອອກໄປເບື້ອງລະຢ່າງໜ້ອຍ 50 ແມັດ (ຫ້າສິບແມັດ) ຂຶ້ນໄປ;
11. ປ່າແຄມນ້ຳໝາຍເຖິງປ່າໄມ້ທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມແຄມນ້ຳ, ຫ້ວຍຮ່ອງ, ໜອງບຶງ ຊຶ່ງມີລັກສະນະສະເພາະ ທາງດ້ານລະບົບນິເວດ ຂອງປ່າໄມ້, ປ້ອງກັນການສະລ້າງ, ການກັດເຊາະດິນແຄມນ້ຳ, ຫຼຸດຜ່ອນໄຫຼ່ປ່າ ຂອງນ້ຳ ແລະ ການຕະກອນລົງໃສ່ແມ່ນ້ຳ, ອ່າງເກັບນ້ຳ ຊຶ່ງນັບແຕ່ແຄມນ້ຳອອກໄປ ເບື້ອງລະຢ່າງໜ້ອຍ 50 ແມັດ (ຫ້າສິບແມັດ) ຂຶ້ນໄປ;
12. ປ່າໂຄກໝາຍເຖິງປ່າໄມ້ທຳມະຊາດ ທີ່ບໍ່ຕົບໜາ ແລະ ມີລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ສະເພາະຕົວ; ຮັກສານ້ຳ ໃຕ້ດິນ, ຊັ້ນດິນຕົ້ນ ແລະ ມີຫີນດານຕາມໜ້າດິນ. ຊະນິດພັນໄມ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຊະນິດພັນໄມ້ ທີ່ມີເປືອກໜາ, ລຳຕົ້ນບໍ່ໃຫຍ່ ຊຶ່ງມີຄວາມທົນທານຕໍ່ຄວາມແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ໄຟປ່າ, ນອກຈາກນັ້ນກໍຍັງ ເປັນຄັງອາຫານ, ຢາປົວພະຍາດ ແລະ ອື່ນໆ ຂອງປະຊາຊົນ;
13. ປ່າປ້ອງກັນຊາຍແດນໝາຍເຖິງ ປ່າໄມ້ທີ່ກຳນົດໄວ້ຢູ່ລຽບຕາມຊາຍແດນລະຫວ່າງປະເທດ ຊຶ່ງນັບ ເອົາຈາກຊາຍແດນເຂົ້າມາ ຢ່າງໜ້ອຍ 05 ກິໂລແມັດ (ຫ້າກິໂລແມັດ);
14. ປ່າຢູ່ໃນ ແລະ ອ້ອມຕົວເມືອງໝາຍເຖິງ ປ່າໄມ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ປ່າທີ່ໄດ້ປູກໃຫ້ເປັນ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ໄດ້ກຳນົດເປັນປ່າປ້ອງກັນ ເພື່ອຈຸດປະສົງປ້ອງກັນມົນລະພິດທາງອາກາດ ໃນຕົວ ເມືອງ, ປ້ອງກັນໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ການພັກຜ່ອນ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ທາງທຳມະຊາດ;
15. ເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດໝາຍເຖິງ ເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນທີ່ໄດ້ຈັດສັນ, ແບ່ງຂອບ ເຂດສະເພາະ ຊຶ່ງມີຄວາມຄ້ອຍຊັນສູງກວ່າ 35 ອົງສາ, ເຂດຕົ້ນກຳເນີດຂອງແມ່ນ້ຳ, ປ່າລຽບແຄມນ້ຳ, ແຄມທາງ, ເຂດທີ່ມີຄວາມສູງສູງຕໍ່ການເຊາະເຈື່ອນ, ປ່າໄມ້ລຽບຕາມຊາຍແດນ ລະຫວ່າງປະເທດ. ເຂດ ດັ່ງກ່າວຈະກວມເອົາສາຍນ້ຳ, ພູ, ຕາ, ປ່າໄມ້ທຳມະຊາດ, ພືດພັນນາໆຊະນິດ, ຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ລວມທັງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ບໍ່ມີຊີວິດ;

16. ເຂດຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ໝາຍເຖິງເຂດປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ຊຶ່ງໄດ້ຈັດແບ່ງ ແລະ ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ອາໄສ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເຂດນັ້ນ ໄດ້ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະຜົນປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງຕາມປະເພນີ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ໂຄງສ້າງທາງທຳມະຊາດຂອງປ່າໄມ້. ການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະຜົນປ່າໄມ້ ໃນເຂດທີ່ດິນຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງປະກອບມີ: ປ່າຊົມໃຊ້, ປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າສັກສິດ, ປ່າຊ້າຂອງບ້ານ ແລະອື່ນໆ;

17. ການຫັນປ່ຽນປ່າປ້ອງກັນໝາຍເຖິງ ການປ່ຽນແປງປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນໄປນຳໃຊ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ລັດມີນະໂຍບາຍລົງທຶນໃສ່ການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ພື້ນຟູບູລະນະປ່າໄມ້ທຳມະຊາດ ແລະ ປູກໄມ້ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນເຂດທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນໂດຍຕິດພັນກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາເຂດປ່າຍອດນ້ຳ, ປ່າແຫລ່ງນ້ຳ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລວມທັງການຈັດສັນອາຊີບຄົງທີ່.

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພື້ນຟູບູລະນະປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້, ປູກໄມ້ໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນດ້ວຍຊະນິດພັນໄມ້ພື້ນເມືອງ ຫຼື ຊະນິດພັນໄມ້ທີ່ມີໃນທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນຕໍຕາມລະບຽບການ.

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ປ່າປ້ອງກັນ ໂດຍທາງອ້ອມເຊັ່ນ: ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ, ບ່ອນຄົ້ນຄວ້າທິດລອງ, ຕະຫຼາດກາກບອນ ແລະອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ກະທົບເຖິງໂຄງສ້າງຂອງປ່າໄມ້ ຢູ່ໃນເຂດທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 5. ຫຼັກການ ການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ;
2. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ,

ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ແຜນຍຸດທະສາດປ່າໄມ້, ແຜນແມ່ບົດ ແລະ ແຜນການນຳໃຊ້ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ;

3. ຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າຍອດນ້ຳ, ປ່າແຫຼ່ງນ້ຳ, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ອຸດົມສົມບູນ ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ;

4. ຮັບປະກັນການພັດທະນາປ່າປ້ອງກັນ ດ້ວຍການຟື້ນຟູບູລະນະ, ປັບແປງດິນຄືນ, ປູກໄມ້, ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນ ໃຫ້ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ສົມດູນກັບລະບົບນິເວດຂອງປ່າໄມ້;

5. ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງລັດ, ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;

6. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ປ່າປ້ອງກັນ ຕາມແຜນຈັດສັນແບບຍືນຍົງ ມີປະສິດທິຜົນສູງ ແລະ ບໍ່ມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງປ່າໄມ້;

7. ສົມທົບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນຂອງ ສປປລາວ ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ໝວດທີ II

ການກຳນົດເຂດ, ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດເຂດປ່າປ້ອງກັນ

ມາດຕາ 6. ການກຳນົດເຂດ ແລະ ລະດັບປ່າປ້ອງກັນ

ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນຂອງ ສປປລາວ ໄດ້ກຳນົດ, ຈັດສັນ ແລະ ແບ່ງອອກເປັນສອງເຂດຄື: ເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ ແລະ ເຂດຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້. ການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາຂອງສອງເຂດປ່າປ້ອງກັນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 23, 59 ແລະ ມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2007 ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ປ່າປ້ອງກັນຢູ່ໃນ ສປປລາວ ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນສີ່ລະດັບຄື:

- 1. ປ່າປ້ອງກັນລະດັບຊາດ;
- 2. ປ່າປ້ອງກັນລະດັບແຂວງ, ນະຄອນ;
- 3. ປ່າປ້ອງກັນລະດັບເມືອງ, ເທດສະບານ;
- 4. ປ່າປ້ອງກັນລະດັບບ້ານ.

ມາດຕາ 7. ການຈັດແບ່ງເຂດ ໃນປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນໄດ້ຈັດແບ່ງເປັນເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ ແລະ ເຂດຄຸ້ມຄອງ ການນໍາໃຊ້.

ເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ ແມ່ນເຂດປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນສູງກວ່າ 35 ອົງສາ, ເຂດຕົ້ນກໍາເນີດຂອງສາຍນໍ້າ, ປ່າລຽບຊາຍແດນລະຫວ່າງປະເທດ, ປ່າລຽບແຄມນໍ້າ, ປ່າແຄມທາງ ແລະ ເຂດອື່ນໆ ທີ່ມີຄວາມສູງສູງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ໃນເຂດນີ້ຕ້ອງໄດ້ປົກປັກຮັກສາຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດໍາເນີນກິດຈະການຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່, ສວນ, ຕັດ, ທໍາລາຍ, ຈູດເຜົາ, ເຄື່ອນຍ້າຍຕົ້ນໄມ້, ຕັດໄມ້ພື້ນ, ເອົາສັດເຂົ້າໄປລ້ຽງ, ຕັ້ງບ້ານເຮືອນ, ກໍ່ສ້າງກິດຈະການອື່ນໆ ນັບທັງການ ຂຸດຄົ້ນດິນ, ຫີນ, ບໍ່ແຮ່ ແລະ ເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.

ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ໄດ້ຈັດແບ່ງເປັນເຂດຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ ຊຶ່ງແມ່ນເຂດປ່າໄມ້ ທີ່ບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງປ່າໄມ້ ໃນເຂດນີ້ຕ້ອງໄດ້ປົກປັກຮັກສາຄືກັບເຂດຫວງ ຫ້າມເດັດຂາດ ແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຊາຊົນນໍາໃຊ້ໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະຜົນປ່າໄມ້ຕາມແຜນຈັດສັນ.

ມາດຕາ 8. ມາດຕະຖານປ່າປ້ອງກັນ

ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ໃດໜຶ່ງ ທີ່ຈະກໍານົດເປັນເຂດປ່າປ້ອງກັນ ຕ້ອງມີບາງເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ບໍ່ລວມເອົາເຂດປ່າສະຫງວນ, ເຂດປ່າຜະລິດແຫ່ງຊາດ;
2. ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ມີເນື້ອທີ່ຢ່າງໜ້ອຍ 0,5 ເຮັກຕາ (ເຄິ່ງເຮັກຕາ);
3. ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ຢູ່ລຽບຕາມຊາຍແດນ ລະຫວ່າງປະເທດ ນັບຈາກຊາຍແດນເຂົ້າມາ ຢ່າງໜ້ອຍ 05 ກິໂລແມັດ (ຫ້າກິໂລແມັດ);
4. ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ກໍານົດເປັນປ່າປ້ອງກັນ ມີລະພິດທາງອາກາດ, ເຂດປ່າໄມ້ທີ່ກໍານົດ ໄວ້ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ, ສວນພິກສາດ, ເພື່ອການພັກຜ່ອນ, ປ່າໄມ້ຢູ່ໃນ ແລະ ອ້ອມຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ, ຊານເມືອງ, ປ່າຊົມໃຊ້, ປ່າສັກສິດ, ປ່າຊ້າຂອງບ້ານ ແລະອື່ນໆ;
5. ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ກໍານົດເປັນເຂດປ່າຍອດນໍ້າ, ແຫຼ່ງນໍ້າ, ອ່າງຮັບນໍ້າ ຫຼື ອ່າງໂຕ່ງເຂດ ປ່າໂຄກ, ເຂດປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນສູງ ແຕ່ 35 ອົງສາຂຶ້ນໄປ;
6. ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ກໍານົດເປັນປ່າແຄມແມ່ນໍ້າ, ສາຍຫ້ວຍ ເບື້ອງລະຢ່າງໜ້ອຍ 50 ແມັດ (ຫ້າສິບແມັດ) ຂຶ້ນໄປ;
7. ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ກໍານົດເປັນປ່າແຄມທາງ ລວມທັງປ່າໄມ້ທີ່ມີຢູ່ໃນເຂດສະຫງວນຂອງ

ທາງ ຊຶ່ງນັບແຕ່ແຄມທາງອອກໄປ ເບື້ອງລະ 50 ແມັດ (ຫ້າສິບແມັດ) ຂຶ້ນໄປ;

8. ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ນອນຢູ່ ໃນເຂດຍຸດທະສາດປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ພື້ນທີ່ຢູ່ລຽບຕາມຊາຍແດນລະຫວ່າງປະເທດ, ເຂດປ້ອງກັນໄພທຳມະຊາດ, ປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ, ເຂດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ;

9. ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ຊຶ່ງມີຂອບເຂດຊາຍແດນຢ່າງຊັດເຈນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນສັນປັນນ້ຳ (ສັນພູ), ສາຍນ້ຳ ແລະ ເສັ້ນທາງ. ໃນກໍລະນີບໍ່ມີເຂດແດນທຳມະຊາດ ກໍຕ້ອງໄດ້ປັກຫຼັກໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງພື້ນທີ່.

ມາດຕາ 9. ຂັ້ນຕອນການກຳນົດຂອບເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ການກຳນົດຂອບເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດຂອບເຂດເບື້ອງຕົ້ນໃນແຜນທີ່ພູມິປະເທດ ແລະ ຂໍ້ມູນການປ່ຽນແປງ ຄວາມປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້ ຈາກການແປພາບຖ່າຍດາວທຽມ ຫຼື ພາບຖ່າຍທາງອາກາດ;
2. ສົມທົບກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເປັນເອກະພາບກ່ຽວກັບການກຳນົດຂອບເຂດ ແລະ ສ້າງນິຕິກຳຮອງຮັບ;
3. ສ້າງແຜນທີ່ຂອບເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາຮັບຮອງ;
4. ນຳສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ອອກໃບຕາດິນ.

ມາດຕາ 10. ການຍັງຢືນຂອບເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ການຍັງຢືນຂອບເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການເຫັນດີ ໂດຍອົງການປົກຄອງຂັ້ນຕ່າງໆດັ່ງນີ້:

1. ຂອບເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ລະດັບຊາດ ຫຼື ລະດັບແຂວງ, ນະຄອນທີ່ໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນຢູ່ແຂວງ, ນະຄອນ ແມ່ນເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນເປັນຜູ້ຍັງຢືນຮັບຮູ້ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນ;
2. ຂອບເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ລະດັບເມືອງ, ເທດສະບານທີ່ໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນຢູ່ໃນເມືອງ ຫຼື ເທດສະບານ ແມ່ນເຈົ້າເມືອງ ຫຼື ຫົວໜ້າເທດສະບານເປັນຜູ້ຍັງຢືນຮັບຮູ້ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການ

ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳເມືອງ ຫຼື ເທດສະບານ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ ຫຼື ເທດສະບານ;

3. ຂອບເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ລະດັບບ້ານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນຢູ່ໃນບ້ານ ແມ່ນນາຍບ້ານ ເປັນຜູ້ຍັງຢືນຮັບຮູ້ ຕາມການສະເໜີຂອງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳບ້ານ, ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບ ໜ່ວຍງານປ່າໄມ້ບ້ານ.

ມາດຕາ 11. ການຮັບຮອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນທີ່ໄດ້ຍັງຢືນ ຕາມມາດຕາ 10 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຕ້ອງໄດ້ ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການດັ່ງນີ້:

1. ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນລະດັບຊາດ ທີ່ມີຂອບເຂດເນື້ອທີ່ແຕ່ 50.000 (ຫ້າສິບພັນ) ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ ຊຶ່ງອາດກວມເອົາຫຼາຍແຂວງ, ນະຄອນ ແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງຮັບຮອງ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;

ກໍລະນີປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນລະດັບຊາດ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ຕໍ່າກວ່າ 50.000 (ຫ້າສິບພັນ) ເຮັກຕາ ແຕ່ກວມເອົາຫຼາຍແຂວງ, ນະຄອນ ແມ່ນຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງຮັບຮອງ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;

2. ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນລະດັບແຂວງ, ນະຄອນ ທີ່ມີຂອບເຂດເນື້ອທີ່ອາດກວມເອົາຫຼາຍ ເມືອງ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ຮັບຮອງ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ໂດຍເປັນ ເອກະພາບກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;

ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນລະດັບແຂວງ, ນະຄອນ ທີ່ບໍ່ກວມເອົາຫຼາຍເມືອງ ແມ່ນ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງຕາມການສະເໜີຂອງ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນ;

3. ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນລະດັບເມືອງ, ເທດສະບານ ແມ່ນເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງຕາມການສະເໜີຂອງ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ໂດຍການເປັນເອກະ ພາບກັບພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນ;

4. ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນລະດັບບ້ານ ແມ່ນເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານເປັນຜູ້ຮັບຮອງ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ.

ໝວດທີ III

ກິດຈະການປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ມາດຕາ 12. ກິດຈະການປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ປະກອບດ້ວຍກິດຈະການຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການສຳຫຼວດ, ການວາງແຜນຈັດສັນ, ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ, ການຫັນປ່ຽນປ່າປ້ອງກັນ, ການນຳໃຊ້ຜະລິດຕະຜົນປ່າໄມ້ ແລະ ການກວດກາລາດຕະເວນ.

ມາດຕາ 13. ການສຳຫຼວດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ການສຳຫຼວດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຕີລາຄາສະພາບປ່າໄມ້, ຄວາມປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້, ການປ່ຽນແປງການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້, ຊະນິດພັນໄມ້, ບໍລິມາດໄມ້, ໄມ້ສືບພັນ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຊີວະນາໆພັນ, ສະພາບພື້ນທີ່, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະອື່ນໆ;
2. ກຳນົດຂອບເຂດ, ການປັກຫຼັກໝາຍ ແລະ ການຈັດແບ່ງເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ;
3. ສ້າງແຜນທີ່ນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ.

ມາດຕາ 14. ການວາງແຜນຈັດສັນປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ການວາງແຜນຈັດສັນປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ແມ່ນການກຳນົດພື້ນທີ່ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ ຈາກການສຳຫຼວດຕົວຈິງ, ການວາງແຜນຈັດສັນ ໃຫ້ດຳເນີນຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຍຸດທະສາດປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຍຸດທະສາດປ່າໄມ້ ແລະ ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້;
2. ຮັບປະກັນຄວາມເປັນເອກະພາບ ໃນການວາງແຜນປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປ່າປ້ອງກັນແບບຍືນຍົງ;
3. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຜະລິດຕະຜົນປ່າໄມ້ ແບບຍືນຍົງ, ບໍ່ບົກແຫ້ງ, ບໍ່ກະທົບເຖິງໂຄງສ້າງຂອງປ່າໄມ້, ຮັບປະກັນການສືບພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຕາມທຳມະຊາດ;

4. ຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງນໍ້າ, ຊີວະນາໆພັນໃຫ້ອຸດົມສົມບູນ ລວມທັງການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 15. ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ

ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງດຳເນີນການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ທົດລອງທາງດ້ານວິຊາການ ໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ເພື່ອຊອກຫາຮູບແບບ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກເຊັ່ນ: ການສຶກສາຮູບແບບພື້ນຟູປ່າໄມ້, ການດູດຊັບທາດກາກໂບນິກ (CO2) ຈັດສັນແຫຼ່ງແກ່ນພັນໄມ້ພື້ນເມືອງ, ພັນພືດ, ຊະນິດພັນໄມ້ທຳມະຊາດ, ຈັດສັນແຫຼ່ງນໍ້າ, ສັດນໍ້າ, ສັດປ່າ, ການຕົກຕະກອນຂອງດິນ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຕ່າງໆ ແລະອື່ນໆ ຕາມລະບຽບຫຼັກການ.

ມາດຕາ 16. ການປົກປັກຮັກສາ

ການປົກປັກຮັກສາປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ແມ່ນການຮັກສາແຫຼ່ງນໍ້າ, ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງດິນ, ເຂດຍຸດທະສາດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປ້ອງກັນໄພທຳມະຊາດ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະອື່ນໆ. ວາງແຜນຈັດສັນ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອສະກັດກັ້ນທຸກເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ພວມເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງເປັນສາເຫດ ເຮັດໃຫ້ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນມີການເຊາະເຈື່ອນ, ດິນເສື້ອມຄຸນນະພາບ, ການປ່ຽນແປງລະບົບນິເວດຂອງດິນບໍລິເວນນໍ້າ, ແຫຼ່ງນໍ້າບົກແຫ້ງ, ການກະທົບເຂດຍຸດທະສາດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ສຳລັບປ່າໄມ້ໃນຂອບເຂດບ້ານຮັບຜິດຊອບນັ້ນ ໄດ້ຈັດແບ່ງອອກເປັນສາມປະເພດປ່າໄມ້ຄື: ປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານ ລວມມີປ່າສັກສິດ, ປ່າຊ້າ ແລະ ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ. ນອກນັ້ນ ຍັງມີເຂດທີ່ດິນເປົ່າຫວ່າງທີ່ໄດ້ກຳນົດເປັນເຂດຜະລິດ.

ມາດຕາ 17. ການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້, ຜະລິດຕະຜົນປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້

ການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະຜົນປ່າໄມ້ ໃນເຂດຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ປ່າປ້ອງກັນ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ສະເພາະແຕ່ໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະຜົນປ່າໄມ້ ປະເພດບໍ່ຫວງທຳມ, ເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືດທີ່ເປັນຢາ, ໄມ້ໃຊ້ສອຍພາຍໃນຄອບຄົວຕາມປະເພນີ. ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມແຜນຈັດສັນ, ລະບຽບການກ່ຽວກັບປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບປ່າໄມ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ໂຄງສ້າງຂອງປ່າໄມ້.

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນເຂດຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ປ່າປ້ອງກັນ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ສະເພາະ ແຕ່ເພື່ອ
ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນຕາມເຂດທີ່ຈັດສັນໃຫ້.

ມາດຕາ 18. ການພັດທະນາ ແລະ ພື້ນຟູປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ການພັດທະນາ ແລະ ພື້ນຟູປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ແມ່ນທຸກການເຄື່ອນໄຫວເພື່ອເຮັດ
ໃຫ້ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນທີ່ຊຸດໂຊມ ໃຫ້ອຸດົມສົມບູນຂຶ້ນ ດ້ວຍການບູລະນະເຂດ
ປ່າໄມ້ຊຸດໂຊມ, ປ່າເຫຼົ້າ, ພື້ນທີ່ປ່າປອກໂຫຼ້ນ, ທີ່ດິນຊຸດໂຊມ ດ້ວຍການພື້ນຟູປ່າແບບທຳມະຊາດ, ປູກ
ໄມ້ເສີມ, ປັບແປງດິນຄືນ ຫຼັງການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ, ປູກໄມ້ ແລະ ພຶດຄຸມໜ້າດິນ ໂດຍການນຳໃຊ້ຊະນິດ
ພັນໄມ້ພື້ນເມືອງ ຫຼື ພັນໄມ້ທີ່ມີໃນທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານດ້ານ
ເຕັກນິກ ແລະ ວິທະຍາສາດທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະພາບປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ໃນເຂດປ່າປ້ອງ
ກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນດີຂຶ້ນ, ມີມູນຄ່າສູງ ແລະ ສົມດູນກັບລະບົບນິເວດຂອງ
ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 19. ການຫັນປ່ຽນປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ມີການຫັນປ່ຽນປ່າປ້ອງກັນໄປຮັບໃຊ້ເປົ້າໝາຍອື່ນ ທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດໃຫ້ແກ່
ປະເທດຊາດນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ການຫັນປ່ຽນປ່າປ້ອງກັນລະດັບຊາດ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນລະດັບແຂວງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຮອງຈາກຄະນະປະ
ຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;
2. ການຫັນປ່ຽນປ່າປ້ອງກັນລະດັບເມືອງ, ເທດສະບານຕ້ອງໄດ້ຮັບຮອງຈາກລັດຖະບານ ຕາມການສະ
ເໜີຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ
ປ່າໄມ້;
3. ການຫັນປ່ຽນປ່າປ້ອງກັນລະດັບບ້ານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຮອງຈາກອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ຕາມ
ການສະເໜີຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ກັບພະ
ແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 20. ການກວດກາລາດຕະເວນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ມີໜ້າທີ່ດຳເນີນການກວດກາລາດຕະເວນ ໃນ
ເຂດປ່າປ້ອງກັນ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການບຸກລຸກ ທຳລາຍປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນເຊັ່ນ: ຖາງປ່າ

ເຮັດໄຮ່, ການລັກລອບຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ, ການບຸກເບີກເນື້ອທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ, ການລ່າ, ການຄ້າ-ຂາຍ ສັດປ່າ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນໆ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ. ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງດ່ານກວດກາຢູ່ ພາຍໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ.

ໝວດທີ IV

ການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ມາດຕາ 21. ການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຈັດຕັ້ງໜ່ວຍງານສະເພາະ ພ້ອມຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ຢູ່ໃນແຕ່ລະແຂວງ. ໂດຍປະກອບພະ

ນັກງານວິຊາການ ຢ່າງໜ້ອຍ 20 ຄົນ ພ້ອມທັງປະກອບເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ຈັດສັນ ງົບປະມານຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວ ໂດຍຖືເອົາກຳລັງຂອງປະຊາຊົນເປັນຕົ້ນຕໍ ໃນການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານ.

ມາດຕາ 22. ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນລະດັບຊາດ.

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນລະດັບ ແຂວງ, ນະຄອນ.

ທ້ອງຖານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນລະດັບ ເມືອງ, ເທດສະບານ.

ໜ່ວຍງານປ່າໄມ້ບ້ານ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຕ່າງໆພາຍໃນບ້ານ, ກຸ່ມບ້ານ ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນລະດັບບ້ານ.

ມາດຕາ 23. ອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນ

ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບ ກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ອົງການຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດ, ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວຍອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍແມ່ນກົມປ່າໄມ້ເປັນເສນາທິການ;
2. ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ;
4. ໜ່ວຍງານປ່າໄມ້ບ້ານ.

ມາດຕາ 24. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ມອບໃຫ້ກົມ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ແນວທາງ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ນະໂຍບາຍ ຕ່າງໆ ແລະ ບົດບັນຍັດຂອງບັນດາສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊຶ່ງ ສປປລາວ ເປັນພາຄີໃຫ້ກາຍເປັນ ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
2. ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳທີ່ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບປ່າປ້ອງ ກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ;
3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບປ່າປ້ອງ ກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ບົດບັນຍັດຂອງບັນດາ ສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊຶ່ງ ສປປລາວ ເປັນພາຄີ;
4. ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດເຕັກນິກດ້ານປ່າປ້ອງກັນ, ສ້າງຕາໜ່າງສູນສະຖິຕິ ແລະ ຂ່າວສານ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບວິຊາການປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ;
5. ປະສານສົມທົບກັບອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນ ປ່າປ້ອງກັນ ເປັນຕົ້ນການສຳຫຼວດ, ການວາງແຜນຈັດສັນ, ການອະນຸມັດນຳໃຊ້;
6. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບ ກິດຈະການປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ;

7. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນໃນທົ່ວ ປະເທດ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

8. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 25. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນ ມອບໃຫ້ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ມະຕິຄຳສັ່ງ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລ້ວຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍ, ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພັນທະ ສາກົນ ພາຍໃຕ້ບັນດາສົນທິສັນຍາ ສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ;
3. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານຂອງຫ້ອງການກະສິ ກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການຂໍອະນຸມັດນຳໃຊ້ ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ເພື່ອ ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ພິຈາລະນາ;
5. ປະສານສົມທົບກັບອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ເປັນຕົ້ນການສຳຫຼວດ, ການຈັດສັນ, ການອະນຸມັດນຳໃຊ້;
6. ສະຫຼຸບລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າປ້ອງກັນ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ໃຫ້ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 26. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ແຈ້ງການ ແລະ ຄໍາແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບປ່າໄມ້;
3. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການປະຕິບັດວຽກງານຂອງ ໜ່ວຍງານປ່າໄມ້ບ້ານ ເປັນຕົ້ນການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຊາຊົນຢູ່ຂັ້ນບ້ານຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ;
5. ສະຫຼຸບລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າໄມ້ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
6. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 27. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານປ່າໄມ້ບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ໜ່ວຍງານປ່າໄມ້ບ້ານມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ອອກກົດລະບຽບນຳໃຊ້ປ່າໄມ້, ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນຂອງ ຂັ້ນບ້ານຕົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບປ່າໄມ້;
2. ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້, ລະບຽບການກ່ຽວກັບປ່າໄມ້, ເປັນຕົ້ນຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄຸນປະໂຫຍດຂອງປ່າໄມ້, ທີ່ດິນປ່າໄມ້, ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າຍອດນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ປະຊາຊົນໃນບ້ານຂອງຕົນ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນຳ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບປ່າໄມ້;
4. ຈັດຕັ້ງປະຊາຊົນຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າສະຫງວນຂອງບ້ານ ແລະ ການປ້ອງກັນໄຟປ່າ. ກຳນົດ ແລະ ວາງແຜນການພັດທະນາ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການຟື້ນຟູ, ການປູກ, ການເສີມຂະຫຍາຍປ່າ, ການຮັກສາພໍ່ແມ່ພັນໄມ້, ການເກັບແກ່ນ, ການກ້າເບ້ຍ ແລະ ການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃນປ່າຊົມໃຊ້ ຂອງບ້ານແບບຍືນຍົງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງບ້ານຕົນ;
5. ຕິດຕາມ, ເກັບກຳສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງປ່າໄມ້, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສະພາບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານປ່າໄມ້ ໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ອົງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ;
6. ເປັນເຈົ້າການຕິດຕາມ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານການເຄື່ອນໄຫວອັນບໍ່ດີ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປ່າປ້ອງກັນ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເຊັ່ນ: ການລັກລອບຕັດໄມ້, ຈູດປ່າ ແລະ ການກະທຳທີ່ເປັນ

ການທຳລາຍ ປ່າໄມ້ຢ່າງທັນການ;

7. ສະຫຼຸບລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າໄມ້ ພາຍໃນບ້ານ ໃຫ້ທ້ອງຖານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ V

ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ມາດຕາ 28. ຜົນປະໂຫຍດຈາກປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ສາມາດຕອບສະໜອງ ຜົນປະໂຫຍດທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ໃຫ້ແກ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນການຮັກສາຍອດນ້ຳ, ຮັກສາແຫຼ່ງນ້ຳໃຫ້ແກ່ການຊົມໃຊ້ນ້ຳ, ການຜະລິດກະແສ ໄຟຟ້າດ້ວຍພະລັງນ້ຳ, ການຊົນລະປະທານ ແລະ ກະສິກຳ, ຮັກສາລະບົບນິເວດທາງທຳມະຊາດ, ການ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນ, ຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງດິນ, ຕ້ານການເຊາະ ເຈື່ອນຂອງດິນ, ປ້ອງກັນໄພທຳມະຊາດ, ເຂດຍຸດທະສາດ ເພື່ອປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 29. ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງ ກັນ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ;
2. ປູກ, ພື້ນພູບູລະນະ ແລະ ພັດທະນາປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ໃຫ້ອຸດົມສົມບູນຕະຫຼອດ ໄປ;
3. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຍອດນ້ຳ, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ;
4. ໃນກໍລະນີມີການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ, ສ້າງເສັ້ນທາງ, ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ອ່າງເກັບນ້ຳ, ກິດຈະການທ່ອງ ທ່ຽວ ຫຼື ໂຄງການພັດທະນາອື່ນໆ ຕ້ອງປະກອບສ່ວນທຶນເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປົວແປງສິ່ງແວດລ້ອມໃນເຂດດັ່ງກ່າວ;

5. ເສຍຄ່າຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ຄ່າທຳນຽມອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
6. ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍທຶນຮອນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດເຂົ້າໃນກອງທຶນພັດທະນາປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້;
7. ປະສານສົມທົບ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ປະກອບສ່ວນ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການທຳລາຍປ່າ, ລັກລອບຂຸດຄົ້ນ ໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ການລັກລອບລ່າສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ, ປ້ອງກັນໄຟໄໝ້ລາມປ່າ ໃນເຂດປ່າ ປ້ອງກັນ;
9. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ VI

ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ການປະຕິບັດພັນທະໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນ ປ່າປ້ອງກັນ

ມາດຕາ 30. ແຫຼ່ງທຶນ

ແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນໄດ້ມາຈາກແຫຼ່ງທຶນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້,

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ກອງທຶນພັດທະນາປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ຕາມດຳລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 38/ນຍ , ລົງວັນທີ 21 ກຸມພາ 2005;
3. ກອງທຶນຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ: ກອງທຶນບູລະນະ ແລະ ປົກປັກຮັກສາທາງຫຼວງ, ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກອງທຶນອື່ນໆທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ໂຄງການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ;
5. ການປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ລວມໝູ່, ການຈັດຕັ້ງ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ທັງພາຍ ໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 31. ການປະຕິບັດພັນທະຂອງບັນດາໂຄງການ

ບັນດາໂຄງການທີ່ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງ ກັນ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມຕ້ອງໄດ້ປະກອບທຶນ ເຂົ້າກອງທຶນພັດທະນາປ່າໄມ້ ແລະ

ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ຕ້ອງໄດ້ປະກອບທຶນ ເຂົ້າໃນການປັບແປງທີ່ດິນ, ປູກຕົ້ນໄມ້ ແທນຄືນ;
2. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການສ້າງເສັ້ນທາງ, ແລວສາຍໄຟຟ້າ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆ ທີ່ມີການ ຫັນປ່ຽນປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນແບບຖາວອນ ຕ້ອງໄດ້ປະກອບທຶນເຂົ້າໃນການຟື້ນຟູປ່າ ແລະ ປູກຕົ້ນໄມ້ທົດແທນຄືນ ຕາມຈຳນວນເນື້ອທີ່ ທີ່ຖືກກະທົບໂດຍກົງ;
3. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ເຂື່ອນໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າ ຕ້ອງໄດ້ປະກອບທຶນ 1% (ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍ) ຂອງມູນຄ່າ ການຂາຍກະແສໄຟຟ້າທັງໝົດ ໃນແຕ່ລະປີ;
4. ຜູ້ປະກອບກິດຈະການ ດ້ານການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ຕ້ອງໄດ້ປະກອບທຶນ 1% (ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍ) ຂອງລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ໃນແຕ່ລະປີ.

ໝວດທີ VII **ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 32. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄວາມ ຮ່ວມມື ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 33. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີແຫ່ງ ສປປລາວ
ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ